

Herr Talman.

Enligt landskapslagen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland skall rikets beskattningslag och beskattningsförordning tillämpas här med vissa i detta sammanhang inte aktuella avvikelser.

Bestämmelserna om skatteuppbörd återfinns i beskattningslagens 2 kap. Därjämte har finansministeriet den 27.01.1960 beslutat, att länsstyrelsen i landskapet Åland är skatteuppbördsmyndighet i landskapet. Mot denna bakgrund och då finansministeriet enligt 112 § beskattningslagen förordnar om uppbörden av skatt i rater finner landskapsstyrelsen liksom frågeställaren att fråga är om angelägenheter, vilka landskapsstyrelsen ej äger att bestämma över.

Landskapsstyrelsen kan emellertid hänvisa till stadgandet i 125 § beskattningslagen angående anstånd med betalning av skatt. Skattestyrelsen och länsstyrelsen har genom detta anståndsinstitut möjlighet att i enskilda ömmande fall lindra de betungande effekter beskattningen för skatteåret 1975 fört med sig.

Anstånd har tidigare år på ansökan beviljats av både skattestyrelsen och härvarande länsstyrelse för en del skattskyldiga i landskapet.

Tillkomsten av lagen den 24 juni 1976 angående uppskov med utbetalning av skatteåterbäring för år 1975 är som alla vet en följd av det statsfinansiella läget. För statsskattens del skulle därför knappast någon ändring kunna åstadkommas. Landskapsstyrelsen är också medveten om att en tidigare skatteåterbäring för enbart kommunalskattens del vore en till ogenomförbarhet invecklad procedur.

Landskapsstyrelsen har emellertid vid underhandlingar med finansministeriets skatteavdelning den 7 dennes framfört samma argument som ltm. Lindfors. Därvid erhöles beskedet att det tyvärr inte finnes några reella möjligheter att få nyssnämnda undantagslag ändrad så att den ej alls skulle beröra skatteåterbäringen för skattskyldiga i landskapet Åland. Andra liknande aktioner i riket har inte heller lett till resultat.

Mariehamn, den 15 december 1976.

Alarik Häggblom